

رابطه قدرت فشردن دست با متغیرهای آنتروپومترکی و مقایسه آن در دانشجویان مرد ورزشکار و غیر ورزشکار

مهشاد پذیرایی*، 64،

1395-06-31

چکیده مقدمه : هدف از این مطالعه بررسی قدرت فشردن دست با متغیرهای آنترومتریکی پایه، اندام فوقانی و ویژه دست و مقایسه آن در دانشجویان مرد ورزشکار و غیر ورزشکار است. مواد و روش ها: جامعه آماری این پژوهش را 200 آزمودنی مرد شامل 100 دانشجوی غیر ورزشکار و 100 دانشجوی ورزشکار که در رشته های هندبال، بسکتبال، والیبال، فوتبال، کشتی وجود فعالیت داشتند، تشکیل می دهند. قد، وزن شاخص توده بدن و چربی بدن (سه نقطه ای) آنها نیز با مطالعه ی جکسون و پولاک محاسبه شد. علاوه بر این متغیرهای آنترومتریکی اندام فوقانی شامل طول بازو، طول ساعد و دست، عرض آرنج، عرض مچ دست، عرض کف دست، محیط بازو، محیط ساعد، محیط مچ دست و متغیرهای آنترومتریکی ویژه دست شامل محدوده پنج انگشت، طول انگشتان و پیرامون انگشتان در همه ی آزمودنی ها اندازه گیری شد. از متر نواری و کولیس برای اندازه گیری های آنتروپومترکی و از نیرو سنج دستی برای اندازه گیری قدرت فشردن دست استفاده شد. داده ای تحقیق با استفاده از آزمون های آماری t مستقل، ضریب همبستگی پیرسون و اسپیرمن ANOVA، و کروسکال والیس تجزیه تحلیل شد و فرضیه های تحقیق در سطح ($P < 05/0$) بررسی شدند. یافته ها: یافته های مطالعه ی حاضر نشان داد که قدرت فشردن دست در گروه ورزشکار تنها با وزن، شاخص توده بدن، درصد چربی بدن، طول بازو، محیط بازو، محیط ساعد، محیط مچ دست و طول انگشت پنجم رابطه ی معنی داری داشته است و در گروه غیر ورزشکار نیز با وزن، شاخص توده ی بدن، درصد چربی بدن، طول بازو، طول ساعد، طول ساعد و دست، محیط بازو، محیط ساعد، محیط مچ دست، عرض مچ دست، عرض کف دست، طول انگشت دوم، محدوده پنجم انگشتان رابطه ای معنی دار بوده است ($P < 05/0$). قدرت فشردن دست در کل آزمودنی ها با سن رابطه ای نداشته، اما با سایر متغیرهای آنتروپومترکی رابطه معنی داری داشته و تنها با درصد چربی بدن این رابطه معکوس و معنی دار بوده است ($P < 05/0$). همچنین نتایج نشان داد که بین قدرت فشردن دست در گروه هندبال با محیط بازو، محدوده ی انگشت اول، محدوده ی انگشت دوم، محدوده انگشت چهارم، پیرامون دوم انگشتان، در گروه بسکتبال با عرض مچ دست، در گروه والیبال با طول انگشت اول، طول انگشت پنجم، پیرامون چهارم انگشتان، در گروه کشتی _ جودو با شاخص توده ی بدن، محیط ساعد و در گروه فوتبال با قد، وزن، طول ساعد و دست، عرض آرنج، عرض مچ دست، محیط بازو، محیط ساعد، محیط مچ دست، محیط طول انگشت دوم، طول انگشت سوم، طول انگشت چهارم، طول انگشت پنجم، پیرامون اول انگشتان، پیرامون دوم انگشتان رابطه ی

معنی داری مشاهده شده است و در همه ی رشته ها بین قدرت فشردن دست با درصد چربی بدن رابطه ی معکوسی وجود دارد ($p < 0.05$). علاوه بر این، گروه ورزشکار و غیر ورزشکار در متغیرهای آنترپومتریکی سن، شاخص توده بدن و عرض آرنج تفاوت معنی داری نداشته و در میان رشته های ورزشی مورد نظر (هندبال، بسکتبال، والیبال، فوتبال و کشتی جودو) نیز از نظر آماری تفاوت معنی داری در متغیرهای آنترپومتریکی درصد چربی بدن، شاخص توده بدن، محیط بازو، محیط ساعد، محیط مچ دست، عرض آرنج، عرض کف دست، طول انگشت اول، طول انگشت پنجم و پیرامون سوم انگشتان وجود نداشته است ($P < 0.05$). نتیجه گیری: این یافته ها نشان داد که متغیرهای آنترپومتریکی و همچنین نوع فعالیت ورزشی بر قدرت فشردن دست تاثیر گذار هستند. کلید واژه ها: قدرت فشردن دست، متغیر های آنترپومتریکی، ورزشکار، غیر ورزشکار.

کلمات کلیدی : کلید واژه ها: قدرت فشردن دست، متغیر های آنترپومتریکی، ورزشکار، غیر ورزشکار.

[Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database](#)
[دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان نامه ها](#)